

בתקופתי הפוליטית לא הכרתי אותך באופן אישי. עם זאת, שמך יצא כבר אז לפניך כאחד מטובי המנהלים בכלכלה הישראלית. שמך עורר יראת כבוד והערכה רבה במקומות רבים.

מזה כשנתיים וחצי שזכיתי לעבוד באופן הדוק במחיצתך, ואיני יכול אלא לומר, כי אלה ששיבחו אותך המעיטו בהערכתם. למדתי להכיר מנהל שהוא בראש ובראשונה בן אדם רגיש וקשוב, ובה במידה מנהל במלוא רמ"ח איבריו, עתיר ניסיון ומקצוען ממדרגה ראשונה.

בבנין המילניום, בקומה 24 בה אתה יושב, חולפים לעיתים קרובות דמויות מרכזיות בכלכלה ובחברה הישראלית ונכנסים לחדרך. הם באים כדי לבקש את עצתך. הם מאמינים ששעה קלה איתך תצייד אותם בעצה טובה ובהדרכה שערכה לא יסולא בפז. והם צודקים.

אנו נמצאים עתה בתקופה של ליקוי מאורות במנהיגות הציבורית במדינה. הציבור הרחב קץ בפוליטיקאים ובאנשי הציבור. הוא לא מאמין להם. זוהי תקופה של ייאוש שאוחז ברבים וטובים. על אף שהייאוש מוגזם, ולעיתים קרובות נעשה עוול לנבחרי ציבור ישרים ונאמנים, יש בסיס לתחושה הכבדה הזו.

חשבתי לא פעם, מדוע אדם כמורך, עם כל הניסיון העצום שצבר, עם יכולות הניהול המוכחות שלו, עם היושרה וההגינות שכל כך מאפיינים אותו, לא נמצא בשורת ההנהגה הראשונה במדינה.

מה טבעי יותר שלהנהגה הלאומית יגיעו אנשים שאת חייהם אפיין המעשה ולא הדיבור, הביצוע ולא העסקנות. מדוע רק מי ששוחה כל חייו בביצה הפוליטית, מבלי שהוכיח את עצמו בחיי המעשה, יוכל להיות למוביל ומנהיג. האם כישורים טלוויזיוניים הם המפתח למנהיגות?

יוסי, במדינה מתוקנת היית היום צריך לעבור מהקריירה בשוק הפרטי אל כסא של שר בממשלת ישראל. אין לנו רבים כמוך, ותרומתך לחברה הישראלית יכולה להיות משמעותית ביותר.

זכתה החברה לישראל, זכו סמי ועידן עופר, זכינו כולנו לתרומתך העצומה.

טוב שאתה לוקח על עצמך את המשימה הקשה של הובלת בית הזיקוק בחיפה, אבל אם המדינה הזו ואזרחיה יתפכחו ויקראו לך ולשכמותך לדגל ההנהגה הלאומית, אתה צריך, לדעתי הצנועה, להתגייס.

אין לחברה הישראלית הלוכסוס לוותר על שירותיו של אדם בשיעור קומתך.

ועד שזה יקרה, ולצערי בהכירי את הזירה הפוליטית אינני בטוח שזה יקרה, אני מאחל לך המון הצלחה.

אלי